

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

C. A. S. Hansen: Jeg hører ifølge min Stilling til dem, som med meget stor Paa-sjønneelse have set den høitagtede Justitsminister ved dette Lovforslag søge at raade Bod paa de Mangler, som de sidste 20 Aar have lært os fandtes ved Loven af 2den Marts 1861. Dette Lovforslag giver ikke megen Anledning til principielle Betragtninger, og forsaavidt der var nogle at gjøre, bleve de anstillede igaar saa fuldstændig, at jeg ikke finder mig foranlediget til at gjentage Noget deraf. Jeg vil derfor idag indfranke mig til at berøre de vigtigste af de Paragrafer, som igaar vare Gjenstand for Diskussion, og da er der først den første Del af § 1, hvor jeg samstemmer med den høitagtede 5te Landsrådsmand for 6te Kreds (Cederfeld de Simonson) deri, at man skal tage alle Bygninger med. Efter den Udtalelse, vi hørte af Landsrådsmanden for Møen (Strandstov), viser det sig, at man der tæller med galvaniseret Jerntraad, og det koster ikke stort Mere, end den sædvanlige Maade at tække paa. Følgesig kan man ved nye Bygninger meget godt medtage ikke blot de Bygninger, som ere bestemte til at beboes af Mennekster og Dyr — jeg mener, man kan udelade Ordet „firspødede“, thi der er ogsaa tobenede Dyr, nemlig Fjertræ, som der lægges mere og mere Vind paa omkring i Landet — men man kan tage alle andre Bygninger med, hvor det ikke er forbundet med større Beføstning. Derimod, hvad den anden Del af første Paragraf angaar, da maa jeg erkende, at to Aar er altfor kort en Frist at give til den Forandring, der skal ske med de ældre Bygninger. Det lyder sig jo om meget betydelige Summer. Naar vi se hen til, at der er 70,000 Bøndergaard her i Landet, og jeg blot vil regne 50 Kr. for hver Bøndergaard — det er ikke høit beregnet, hvor der findes fra 5—15 Døre paa en saadan Gaard — saa bliver det halvfjerde Million Kroner. Det lyder nu saa høit, og jeg haaber ogsaa, det skal vise sig, at det ikke skal koste slet saa meget; men under alle Omstændigheder er det vist, at, naar jeg blot regner 50 Kr. for hver Gaard, og der er 70,000 Gaarde i Landet, bliver det en Udgift paa omtrent 3½ Mill. Jeg haaber nok, det skal vise sig, at, naar Foranstaltningen fordeles paa et længere Aaremaal, vil Udgiften ikke blive saa stor; men det vil ses, at den ogsaa derfor nødvendig maa fordeles paa flere Aar. Det kan ogsaa have sine Banfeligheder paa enkelte Steder at skaffe

det fornødne Materiale til Omlægning af Taget, og i hvert Fald vil det mange Steder være umuligt at skaffe Folk til at lægge det op. Det viser sig nemlig allerede nu, at man i mange Egne bærer overmaade meget for at skaffe Løkkere til det sædvanlige Tækningsarbejde, thi det kan ikke Enhver gjøre; det er ogsaa et Slags Haandværk, hvortil der skal Dvælske og Dygtighed, og det er Folk, der blive betalte ligesaa høit som andre Haandværkere paa Landet. Allerede af den Grund vil det være umuligt i to Aar at faae Arbeidet udført. Jeg skulde derfor være meget beredt til at foreslaa, at de to Aar bleve forandrede til 5. Skulde det nu imidlertid ske, at det blev bestemt i den første Del af § 1, at alle Bygninger skulle tages med, som opføres fra ny, maa man ogsaa tage de gamle med; men de kunne tages paa en saadan Maade, at Omlægningen ikke bliver forbunden med nogen Beføstning, naar man bestemmer, at de skulle tækkes med galvaniseret Jerntraad, efterhaanden som de skulle omlægges. Det vil naturligvis vare flere Aar, men vil dog kunne naas i en nogenlunde beregnelig Tid. Men skulle nu disse Bestemmelser gennemføres, forekommer det mig, det er ligesaa nødvendigt, at der er et Tilsyn med, at det sker saaledes, som det skal. Det er en meget let Sag at kontrollere, om et Tag er opbundet med galvaniseret Traad. Tilsynsmanden behøver kun at gaa ind paa Loftet og betragte den indre Side af Taget, saa kan han med et Diekast overse det; men bliver der aldrig set efter, kunde det nok være, at Loven ikke altid skete Føldest. — Hvad § 2 angaar, har jeg nogen Betænkelighed ved den, fordi der i min Egn ikke har været nogen Skabe, foranlediget ved den nu ifølge Loven af 1861 gjældende Bestemmelse, men efter de Oplysninger, der ere meddelte af det meget ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Cederfeld de Simonson), er jeg dog kommen i Tanker om, at det efter Forholdene paa andre Steder kan være rigtig, at denne Paragraf bliver staaende. — Nu gaar jeg over til Tilsynet med de Arbejder, som skulle udføres efter §§ 3—13. Om dette Tilsyn har der været en hel Del Meningsforskjel, men Alle synes at have været enige i, at Sognefogden enten ikke kunde overkomme det, eller ogsaa at han fik altfor Lidt deraf. Den høitærede Mi-ister udtalte igaar, at han nok hørte, man fandt, at Tilsynet ikke kunde foretages af dem, som Lovven foreslog, men at Ingen havde foreslaaet Andre. Jeg vil derfor tillade mig at gjøre et Forslag, som jeg idetmindste anser for praktisk, nemlig at man til Tilsynsmænd kunde bruge Formanden for Sognetaxationsmændene. Han har den Egenkab, at være valgt af Sogneraadet som en bygningstyndig Mand til at være Taxationsmand, og han er valgt af Branddirektøren til at være Formand for alle Taxationsforretningerne, der indleveres under Cos. Tilbud. Paa dem byg-